

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lura 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se însoțesc

Un număr costă 6 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Dobriținul.

Osânda ce s'a rostit la Dobrițin asupra celui mai înflăcărat luptător național al nostru este a se judeca din două puncte de vedere. Antău e a se cerceta chipul cum se împarte dreptatea în Ungaria și a doua este, ca noi Români să ne tragem socoteala: în împregiurări ca acestea ce avem de făcut?

Europa întreagă ar ride cu hohot, când cuiva i-ar veni în minte, ca Turcul să fie dat pe mâna Muscalului, să-l facă el dreptate. Și nimeni nu s'ar mira, dacă acesta pentru o vină închipuită, ar osândi la moarte pe bietul păgân.

Tot cam așa se prezintă lucrurile și atunci, când un Român este trimis înaintea juraților din Dobrițin. Pentru că populația acestui oraș republican maghiar nu știe decât un singur lucru despre noi: că suntem Români, protivnici ai ideii de stat maghiar. Ear' lozincea ce circula printre „civili” Romei calvine nu este: „Iubesc pe deapropiepele tău! Întrebă-ți în treg sufletul, când vorba e să judeci pe un acusat”, ci Dobriținenii dic: „Cine nu e cu noi, e contra noastră, ne e dușman, trebuie nimicit!”

E deci destul ca cineva să fie Român, pentru-ca adus înaintea curții cu jurați din Dobrițin, să fie osândit. În cazul concret, în procesul dlui Dr. V. Lucaci osânda era cu atât mai sigură, cu cât de luni și ani de zile foile maghiare au pornit cea mai condamabilă campanie în contra curajosului luptător, prezentându-l cetitorilor ca pe un cetățean primejdios care conspiră contra siguranței statului și tradează patria străinilor. Cu un cuvânt cele mai îngrozitoare crime, de care în adevăr ar fi destul ca cineva să comită numai una singură, pentru a fi aruncat în fundul temniței.

Dacă batjocură ar fi ca un Muscal, deși creștin, să judece asupra unui Turc, de sigur că numai strîmbătate se poate numi judecata ce o ceată de Unguri fanatisați o țin asupra unui Român. Cu atât mai puțin s'a putut deci servi justiție în procesul domnului Lucaci, contra căruia ura Maghiarilor nu mai cunoaște margini.

Din scrisorile foilor maghiare, din cele auzite la Dobrițin ne și convingem tot mai tare, că Ungurii nu s'au gândit cătuși de puțin să țină judecată asupra domnului Lucaci pentru cele cuprinse în convocarea învinovățată, ci

vorba a fost să se răsbune pe el pentru activitatea lui națională din trecut, îndreptată în contra curentului șovinist. A fost vorba mai ales de aceea, ca să-l împedecă pe viitor a se expune, a agita în interesul neamului nostru românesc, interes de care atât guvernul șovinist cât și societatea maghiară fanatisată nu vrea să țină socoteala, ci e hotărâtă să ne strivească.

Ear' răsbunarea nu va să dică judecată, ear' a strivi nu înseamnă a stăpâni.

Eată de ce după cele petrecute la Dobrițin suntem mai tare îngrijați ca ori-și-când, nu de viitorul poporului nostru, nu: tocmai cu această ocaziune s'a dat o strălucită dovadă că suntem vii, plini de inimă, hotărâți la lupta sfântă. Ci suntem îngrijați de soartea țării, vădând că poporul șovinist cât de mult s'a întins peste pământul unguresc, vădând cum în mijlocul acestui potop nu se poate găsi o singură insulă pentru biata dreptate. Suntem îngrijați, pentru-că ne întrebăm: unde au se ajungă lucrurile în chipul acesta împinse de Maghiari, la ce grad are să se potenteze vrajba ce și de altfel există între elementul stăpânitor și între cei stăpâniți din statul Sfîntului Stefan? Ne e frică de rău, nu pentru noi Români numai, dar' rău ce poate ajunge pe toate naționalitățile din partea monarhiei lăsate pe mâna Ungurilor și mai ales pe stăpânii nostri. Pentru-că dacă ei se răsbună asupra unui patriot român care nu are altă vină, decât că își iubesc națiunea sa împilată, cu cât mai ales nu e natural să se răsbune răul ce ei comit, căci — ca să ne servim de cuvintele procurorului-suprem din Dobrițin — blândețea cu blândețea, ear' răul cu rău se răsplătesc!

Ne e frică, dicem, și avem cu o desamăgire mai multe: nu presupunem atăta pornire la Maghiari, desuși șciam capabili de multe. Nu presupunem atăta răutate și sete de răsbunare mai ales la reprezentantul guvernului, la procuror, care ca om de lege și de stat trebuia să aibă atăta seninătate, să fie cel puțin atât de prudent, ca dacă chiar socotesce crimă lupta națională, dar' nu în împregiurările de față să ceară așa grea osândă pentru acusat. Inșuși procurorul a ținut că împregiurările actuale sînt grave.

Ei, crede că se vor ușura, dând o pedeapsă atât de grea unui bărbat, la care se uită ca spre o stea un popor întreg din patrie?

Și jurații cred ei a fi mântuit patria de un pericol, declarând vinovat

pe un Român ale cărui fapte sînt lăudate de toți Români, cu care solidaritate primesc tot ce ați avem sănătos în corpul națiunii române.

Poate oare să folosească statului când între două popoare conlocuitoare se pune o asemenea distanță în gândire și simțire: Ungurii să condamne ceea ce noi slăvim, să pună lanțuri grele pe mâinile și picioarele aceluia, pe care noi între fruntași îl numărăm!

— Toate aceste întrebări ne pun o altă întrebare:

În fața osândeii dela Dobrițin ce avem de făcut?

Lăsa-ne-vom de lupta sfântă, care a sfințit și pe bravul apostol, aji martir?

Da-vom această satisfacție cetii șoviniste, guvernului care crede că a strivi va să dică a guverna? Putem oare, ne este permis ca prin sistarea luptei să consimțim la enunțarea acestui păcătoș principiu?

Nu.

Tocmai după cele întemplate la Dobrițin suntem mai ales datori să înțelegim lupta.

Aceia dintre Români, a căror inimă e plină de jalea suferințelor poporului nostru și de dorul să scăpăm de rele, Români toți se vor aduna în giurul steagului pentru care a fost rănit — numai rănit, nu a căzut! — Vasile Lucaci.

Trebuie să ținem sus acest steag. Pe el sînt scrise drepturile noastre. Ear' isbânda acestor drepturi are să fie fericirea națiunii noastre și a popoarelor din stat.

Dobriținul ni-a dat o singură mângăiere: de a fi vădut îndreptate toate inimile românesce înspre acela, care pentru neamul său pătîmesce; o singură învățătură: cum să ne apărăm limba și drepturile naționale chiar și în mijlocul celei mai mari terori.

Naționalist bun, patriot credincios are să fie deci Românul, care cu această mângăiere și învățătură în suflet își va aduna puterile toate și va lupta, ca să arete guvernelor și societății maghiare șoviniste, că pe rău drum au apucat, când la Dobrițin vor să se facă dreptate între Unguri și Români, că fac rău serviciu statului, când condamă pe un luptător român cu a cărui inimă bat laolaltă toate inimile românesce.

Misiunea ministrului Hieronymi.

Nu e numai o întemplantă că de astă dată toate fazele crizei din Ungaria au trebuit să treacă prin Viena, unde toți bărbații de stat maghiari și ministrii vechi și noi au pelerinat de repețe-ori. Cu atât mai important deci trebuie să fie sub aceste împregiurări glasul organului domnului Kálnoky, ministrul Casei imperiale și al afacerilor externe, despre criza din Ungaria:

Într'un prim-articol „Fremdenblatt” din Viena (nrl din 17 l. c.) se pronunță despre numirea domnului Hieronymi de ministru de externe al Ungariei în următorul mod:

„Prin o activitate parlamentară de 17 ani, întreruptă numai puține săptămâni prin numirea sa de president al naltelor Curți de „compturi, dl Hieronymi și a validitată totodată însemnata sa aptitudine politică. O dovadă despre aceasta e cuvântul de adio, ce a adresat el acum de curând alegătorilor săi, și care se poate și privi ca directivă activității sale iminente. El a vorbit mai ales despre problemele bisericești politice și despre necesitatea reformei administrative, care i se pare foarte urgentă deja în interesul deslegării uestiunii naționalităților. Cu deosebire a reflectat el la raporturile cu România și a declarat de inevitabil ca fiecare funcționar să știe limba poporului, în al cărui mijloc este așezat; ca toate afacerile să se rezolve cu dreptate fără privire la naționalitate; ca fiecare, care are aptitudinea, să afle aplicație la funcțiunile statului, earăși țară privire la naționalitate; și că prin modificarea legii electorale să se despuțință și naționalilor radicali a se reprezenta în parlament în proporția soților lor de principii.”

Nu mai încape deci nici o îndoială că între cuvântarea dlui Hieronymi către alegătorii din Hatzfeld și politica Curții imperiale din Viena există un nex causal. Altă întrebare e dacă dl Hieronymi va fi și în stare a împlini misiunea înaltă ce i-s'a încredințat.

Maghiarii în contra Tronului. Într'o scrisoare adresată lui „Pesti Napló”, Ivor Kaas pledează pentru o înfrățire a partidelor opoziționale maghiare și, între altele, expune, ca actualul sistem, majoritatea actuală credincioasă Curții se poate răsturna numai prin o coalițiune a partidelor opoziționale; numai prin o astfel de coalițiune își poate face drum politica națională până la Regele. „Eu înțeleg sub coalițiune” — dicel autorul — „o alianță tactică, comunitatea acțiunii în privința tuturor casurilor și a proiectelor de lege, care nu privesc divergențe principale de păreri ale partidelor opoziționale, prin urmare nu se referă nici la împăcare, nici la numirea funcționarilor comita-

tensi. Fiecare partid să-și păstreze organizațiunea sa, numai cât bărbați de încredere să stabilească procederea comună ce e a se observa. Cine se îndoesce că opoziția în camera deputaților ar fi și mai puternică, dacă tactica ei nu ar fi lăsată la voia întemplierii, ci dacă Horánszky, Apponyi, Ugron, Eötvös, Polónyi, sau ori-care altul ar fi aleși de către partide, ar discuta lucrurile și învoiele făcute le-ar prezenta cluburilor? Prin asta s'ar întări încrederea, s'ar promova concordia”. În fine mai observă baronul Kaas că partidele opoziționale la alegeri să la e necontestate mandatele lor actuale, din contră să combată pretutindenea cu puteri unite partidul guvernamental. Numai așa e posibil să învingă opoziția, să aducă Curtea într'o situație strimtorată, să refușe în parlament și în delegațiuni bugetul până atunci până când nu va ave garanții pentru înlăturarea gravaminelor naționale.

Maghiarii în parlamentul austriac. În ședința dela 17 n. l. c. a casei deputaților din Viena a pledat deputatul Dr. Lueger contra sumei de 100 000 fl. pusă în bugetul Austriei pentru clădirea unei local al delegațiunii austriace în Budapesta. Dr. Lueger și-a motivat părerea cu speranța, că în curând delegațiunea austriacă nu va mai trebui să țină ședințe în Budapesta, într'un oraș care a ales pe Kossuth cetățean de onoare și insultă pe Hentzi și steagul negru-galbin. Mai departe oratorul a amintit apăsarea naționalităților în Ungaria și a ținut, că starea Austriei numai atunci se va îmbunătăți, când se va micșora influența jidano-maghiară și se va face dreptate tuturor naționalităților.

CRISA.

Se telegrafează din Viena dela 17 n. l. c.

Ministrul W e k e r l e a fost primit astăzi de Maiestatea Sa într'o audiență de o oră și jumătate, după care a părăsit Burgul ca ministru president al Ungariei numit în toată forma. Propunerile relative la ocuparea celorlalte portofolii ministeriale, cu ministri de resort deja cunoscuți, vor fi prezentate în scris, după ce aprobarea Preaînaltă a urmat deja. Autografele Preaînalt, prin care contele Szapary este absolvat și W e k e r l e numit ministru-president și totodată însărcinat cu conducerea ministerului de finance, precum și numirea celorlalți ministri, aceasta deja contrasignată de W e k e r l e, vor apăre în numărul de Sâmbătă al foii oficiale. Totodată se va publica un autograf foarte măgulitor către contele Szapary. Sâmbătă înainte de ameași depune noul ministru-president

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Bobocel.

— Poveste din popor. —

De

Stefan Cotoară.

(Urmare.)

Roșu-împărat, de sine înțeles, s'a bucurat foarte mult când și-a vădut fata earăși, dar' aceasta nu se putea bucura mult, căci îi era deajuns ca să-și aducă aminte de Țigan, pentru-ca să-i treacă toate voile. Drept vorbind, nici împăratul nu-l avea tocmai la inimă pe ginere-sau, dar' n'avea ce păcate face, deoarece-ce dișese odată, că va da fata aceluia care o va scăpa din mâinile uriașilor; ear' acum îi era rușine de lume să-și retragă cuvântul. Și apoi de unde să-și plēsnească lui prin minte, că Țiganul îl minte.

Stând astfel treaba, împăratul, dar' mai ales Țiganul, stăruia grozav, ca numai decât să se întemple și cununia. Fata împăratului însă nu era tot de această părere, ea aștepta pe Bobocel, deci spusese tatălui său, că din cauza unui vîș, nu se poate mărita cu Țiganul până peste un an.

Așa voia ea și așa s'a și întemplat, căci împăratului încă nu-i era dor de ospet, fiindu-i și lui drag Țiganul ca sarea în ochi. Când a fost la anul, fata ear' spusese tatălui său ca să amîne cununia până peste un an.

La al treilea an însă fata Roșului-împărat nu mai avea încăto, trebuia să se mărite cu Țiganul sau cel buzat, de voe de nevoe, deoarece-ce vedea ea bine că nu se poate mântui de el, ear' Bobocel nu mai venia nici dintr'o parte.

Era tocmai în ziua cununiei, când două trăsuri se vedeau intrând în oraș. Aceste trăsuri poposiră tocmai în ospătăria din fața palatului împăresc. Fiind adevă cununia fetei împăratului cu Țiganul, împăratul chemase pe toți boierii țării la ospet, căci, vedeți d'voastră, era ospet împăresc, nu glumă. Acele două trăsuri deci, de care vă spusese, nu erau altele far' chiar ale omului celui sărac, care găsisse pe Bobocel în pădurea cea înfricoșată de mare. Omul cel sărac de când a găsit pe Bobocel și l'a luat la sine, se făcuse un boier și jumătate, așa se îmbogățise. Ca unul dintre boierii cei mai de frunte, a fost și el chemat la ospet, ear' el venind, a luat și pe Bobocel cu sine.

Omul nostru cum ajunse la ospătărie, lăsă pe Bobocel aci într'o chilie, căci ca boier închiriasse mai multe, ear' el se duse la palat.

Bobocel săracul vedea și șcia bine că ce se petrece în giurul său, și i-se sfășia inima de durere, sciind că iubita lui se mărită astăzi, ear' el nu poate eși nici să o vadă, atât era de neputincios. Cum ar fi dorit el să poată merge până la ea și să-și spună din fir în păr toate pătenile sale de când s'a despărțit de dînsa. Ceea-ce însă nu putea face, mergend la ea, a făcut pe altă cale și

adecă: trimise o scrisoare fetei împăratului Roșu, în care cu cuvinte amare îi spusese, ce și cum stă treaba, și care e cauza de nu a putut veni până acum la tatăl său ca să o ceară.

Întristarea fetei împăratului după ce ceti scrisoarea lui Bobocel nici că se poate descrie cât era de mare. Ea numai decât spusese tatălui său, împăratului, că ea nu se va duce la cununie cu Țiganul, până nu va da dînsul cincii care de bani de pomană, pe care să-și împartă la săraci, pe toate ulițele orașului, pentru-ca cu atât să fie mai norocoasă în căsătorie.

Împăratul n'avu încăto, trebui să împlinescă dorința fetei sale. Porunci deci să se facă cincii care cu bani și să-și împartă pe toate ulițele orașului săracilor de prin toate părțile. Toți săracii căpi s'au împărțit din acei bani, toți ca dintr'o gură au ținut: „Doamne împlinesce dorința fetei împăratului”. Care era dorința fetei lui Roșu-împărat, ușor vă puteți închipui și d'voastră. Acea dorință era ca Bobocel, iubitul ei, să se facă earăși cum a fost mai nainte, adevă voinic și teafăr ca un leu.

Și minune mare! D-șeu i'a și împlinit dorința ei, căci pe când s'au sfîrșit banii de împărțit, și Bobocel s'a făcut sănătos, și încă cu mult mai voinic ca mai nainte. Bobocel cum se vădă earăși sănătos ca cum era el odată, mulțami lui D-șeu și apoi numai decât se duse și el la curtea împăratului Roșu.

Fata împăratului Roșu, care aștepta pe Bobocel să seosească dintr'un minut într'altul, cum îl vădă că vine îi sări în grumazi de bucurie, că acum a scăpat de ciurma de Țigan. Merșeră apoi amendei la împăratul, căruia îi spusese fata, că nu cioroiul de Țigan este cel care a scăpat o din mîna uriașilor, ci Bobocel, cu care s'a și încredințat încă de atunci.

Bobocel istorisi apoi lui Roșu împărat toate pătenile sale, cum și cauza pentru care nu s'a putut arăta la curte până acum.

Împăratul era să-și sară din pele de bucurie. Abia acum înțelesese el, că pentru-ce tot amîna fie-sa cununia cu Țiganul și pentru-ca a cerut ea cele cincii care de bani. Nici că-i părea lui rău de toate acestea, căci cum a vădut pe Bobocel i'a plăcut de el, dicend: „asta e un băiat vrednic; dar' îi era al dracului năez pe cioroiul cel de Țigan, și chiar și pe sine însuși, că l'a lăsat să fie dus pe ghiață de un dobaș al său. Își și răsbună el crunt asupra Țiganului, căruia decum a vădut pe Bobocel, i-s'au infundat toate, și boierie și tot. Împăratul puse de legară pe Țigan de coada a doi cai sălbatici, care făcură apoi tot buclăcel pe dragălașul său ginere de până acum. Așa se sfîrși cununia și boieria cea mare a Țiganului, pe care după-cum vădurați l'a bătut D-șeu draguțului, cu amănăduș mâine.

Roșu-împărat după acestea potî pe Bobocel ca să se cununie cu fie-sa el în locul Țiganului. Așa ar fi fost să fie, dar' D-Voastră

șciți că săbiuța lui Bobocel rămăsese la blăstematul cel de uriaș, care se ținea cu mamă sa. Stînd astfel treaba el n'ar fi voit, odată cu capul, să se apuce de altceva, până când șcia că dușmanii sei cei mai aprigi trăsese încă fericiti pe astă lume.

Spuse deci împăratului că înainte de a se cununia cu fie-sa, el trebuie să se ducă la palaturile uriașilor ca să-și aducă sabia, fără care el nu putea face nimic, căci toată puterea lui zăcea în acea sabie.

Roșu-împărat numai decât îi dete la îndemână o mulțime de cătane care să-și însoțească, dar' el nu primi dicșod, că dacă nu va pute pune mîna pe sabie într'alt chip, apoi cu puterea nu o va scoate, nici cu dece regimente de cătane.

Se duce deci numai Bobocel singur și pe când ajunse în împărăția uriașilor, inserase binșor.

Uriașul care avea sabia lui Bobocel, după-ce lăsă pe acesta în pădurea cea mare unde l'a găsit lemnarul, se duse îndrêr, gîndind în sine că din Bobocel n'o să se mai facă om, cât a fi hăul. Și gîndiți d'voastră că mamei lui Bobocel i'a părut rău după fiul său? nici poveste. Din contră, după-ce s'a vădut scăpată de el, unde nu mi-s'a pus cu uriașul pe chef și veselie, de gîndiai că nici n'a fost ea mama lui Bobocel. Precum vedeți, dragii mîșului, se încurcase cu totul în lațurile uriașului, fără-ca doar' ei să-și pară rău. Și mîș rog, de ce să-și

jurământul, după care va urma jurământul ministrilor conte L. Tisza și Hieronymi. Ceiași ministri, care nu și-au întrerupt funcțiunea, nu vor depune din nou jurământul de ministri, deși au fost acum în urmă numai conducători provizorii ai ministerelor lor. După jurământ urmează prezentarea întregului minister la Maiestatea Sa. În parlament se prezintă noul cabinet Luni. Cu acest privilegiu noul ministru-president va face o declarație detaliată de program, care precum de sine se înțelege, poate fi făcută numai în conștientă cu Coroana. Aseară ministrul-president Wekerle a avut o întâlnire cu ministrul Kállay.

Regele Carol la Viena.

După-cum se deosebește din Viena, M. S. regele Carol și A. S. R. principele moștenitor al României, care și-au luat adio Mercuri seara, cu privilegiu seratei în palatul Archiducelui Carol Ludovic, dela membrii familiei imperiale adunați acolo, au făcut alături înaintea de ameați o preambulă prin oraș. Atât regele cât și principele moștenitor erau îmbrăcați în vestimente civile. Înainte de aceea la oarele 9^{1/2}, regele a primit pe ministrul Fejérváry în audiență mai lungă. La ora 1 d. am. M. S. și A. S. R. împreună cu suitele au luat dejunul în apartamentul regelui.

În aceeași zi înălții oaspeți au părăsit Viena. Plecarea a avut loc la oarele 2^{1/4} d. am. din gara de stat cu trenul-curier, în care erau încapate cupeurile-salon române. La plecare erau de față la gară ministrul-plecator român Ghica cu personalul legățiunii și consulul general al României Lindheim, mai mulți membri ai coloniei române din Viena și funcționarii superiori ai căii ferate. Puțin înainte de plecarea trenului, Maiestatea Sa Monarhul și regele Carol, cel dintâi în uniformă de mareșal, ear' regele în uniformă regimentului seu austro-ungar, au sosit în trăsură la gară; în a doua trăsură urmă principele moștenitor Ferdinand cu colonelul baron de Weigelsperg, ear' în celelalte adjunctul-general conte Paar, suitele și cavalerii de onoare ai înălților oaspeți. Îndată după sosire la gară, MM. LL. au trecut prin salonul de așteptare al Curții și s-au dus pe peron. Despărțirea a fost foarte cordială; Împăratul a îmbrățișat și sărutat de două ori pe regele și a strins de repețe-ori mâna principelui moștenitor. După aceea regele și principele moștenitor și-au luat adio dela cavalerii lor de onoare, dela ministrul Ghica și dela ceilalți domni. Regele și principele se urcă apoi în cupen, salutând încă odată pe Împăratul care le făcu cu mâna și le strigă încă odată „călătorie fericită”. Înainte de a părăsi Viena, regele Carol a conferit contelui Taaffe marea cruce a „Steii României”.

La oarele 7 și 50 m. seara regele Carol și principele moștenitor au sosit în gara de Ost din Budapesta. O primire oficială nu li s'a făcut, deoarece ce au călătorit incognito. La gară erau prezenți însărcinați de afaceri român N. B. Cantacuzino cu secretarul consulatului I. Poruțiu, mai departe presidentul direcțiunii căilor ferate de stat ungare Ludwig, substitutul căpitanului-suprem orășenesc Pokary, inspectorul gardei polițienești Pavlik și șeful de stație. La oprirea trenului M. S. și A. S. R. au părăsit cupeul — amândoi purtau vestimente civile — și salutară pe domni de față în modul cel mai

fi și părut? Când traiul lor era numai un chef și voe bună.

Bobocel ajunsese la palatul uriașului tocmai precum doria el, adevăc noaptea.

Uriașului nici prin minte nu-i trecea că Bobocel a venit ca să-i iee sabia, și nu i-a trecut lui nici-odată, tocmai precum nu v'a trecut nici d-voastre care poate nici n'ați mai auzit de țeara uriașilor. De aceea uriașul, încredut în norocul seu, nici ușile nu le mai încuia nici-odată, căci după a lui socoaltă, nici avea de a se teme de nimeni pe fața pământului.

Așa gândia uriașul, dar Bobocel nu era tot de această părere. El pândi pe uriaș până-ce se culcă, pentru-ca să vadă că unde își pune el sabia. Pe când dormia apoi uriașul m'ei bine, Bobocel intră frumuseț în casă, și după-ce luă sabia care era atârnată pe perete, la capul uriașului, s'iberă el în încât bietul uriaș sări oblu în picioare, gândind că nu altul, fără chiar dracul i-a intrat în casă.

— No, veți așa, dragul mea; acum se vorbim noi puțin turcesc, căci tare dor 'mi-a mai fost de tine, încât gândiam că până a fi lumea n'o se ne mai vedem. Acum îmi pare bine că te găseac, pentru-ca să-ți reîntorc datoria, ca nu cumva aji-mâne să-mi poți dice că 'ți-am rămas dator.

(Va urma.)

afabil, după aceea au intrat cu suite în așa numita „odaia ministrului”, unde li s'a servit dineul de câtră restaurantul gării Stadler. La 9 oare 15 min. înălții oaspeți și-au continuat călătoria peste Predeal la București, unde au sosit ieri seara. Dela Viena până la Budapesta a însoțit trenul inspectorul Mukk, ear' dela Budapesta până la Predeal inspectorul Lafontaine.

Șoviniștii despre Dr. V. Lucaciu.

„Debrezen”, organ kossuthist scrie în nrul seu dela 14 c. un articol de fond intitulat „Lucaciu”.

Extragem din acest articol următoarele:

„Procurorul-suprem Cserna Vincze a făcut servicii mari maghiarismului (Va să zică numai maghiarismului! De ce nu și patriei? Red. „Trib.”) prin faptul, că a dat în judecată pe Vasile Lucaciu, vestitul agitator daco-român. Prin aceasta li s'a dat Dobriștenilor ocazie să facă cunoștință mai deaproape cu tendințele și agitațiunile valahe, li s'a dat ocazie să vadă acel pericol, ce cuprind într'insule aceste agitațiuni.

„Se știe așadar, că până acum publicul dobriștinean, izolat prin poziția sa geografică de naționalități, numai de prin foi și din auzite avea cunoștințe despre agitatorii periculoși ce sînt în Ungaria. Pericolul, pe care nu-l putea privi din apropiere imediată, i se părea mult mai mic, decât el este în realitate; acum însă a putut să-și arunce privirea în acel abis, pe care agitatorii naționalităților l-au săpat Ungariei și pentru națiunea maghiară...”

„Lucaciu a fost condamnat. Osânda este destul de blândă și cu greu îl va aduce la o cale mai bună pe agitatorul fanatic. Dar — durere — codicele unguresc, care pedepsește îndestul de aspru pe hoții de cai și alți criminali mai puțin vinovați, nu are paragrafin în contra trădătorilor de patrie. (Poate pentru-că legiuitorii au presupus că Ungurii pot să devină trădători de patrie — scrie „Debrezen”. Noi observăm la aceasta: Dar Ungurii care în atâtea rânduri — au lărat cu dușmanii statului, și anume: Bercsenyi, Rákóczy, Klapka, Kossuth ce au fost? Red. „Trib.”) „Ear' activitatea lui Lucaciu nu este decât tradare de patrie, crimă pentru care nu poate fi iertare nici milă atât pe pământ cât și în cer.

„Tribunalul a fost însă silit să se țină de paragrafele existente (Atâtea ar mai fi trebuit să calce și tribunalul paragrafele existente! Red. „Trib.”) și așa s'a întâmplat, că Lucaciu, trădătorul de patrie nu a fost condamnat la închisoare pe viață, ceea-ce ar fi meritat, ci numai la un an închisoare de stat.

„Vasile Lucaciu a ajuns astfel foarte ieftin la titlul de martir, ceea-ce a dorit. Eată ce regretăm noi în întreg procesul, pentru-că osânda blândă nu o s'e-l rețină pe el și pe cei de o pânură cu el dela agitații și nu-i va opri, ca să nu sape la temelie statului maghiar și în moment potrivit să nu arunce în aer clădirea statului maghiar. Dacă i s'ar fi putut aplica toată rigoarea legii, asta i-ar fi folosit atât lui, cât și tovarășilor lui; astfel însă nu s'a ajuns scopul pe care l'am dorit.

„Ar fi timpul, ca să părăsim acea manieră desmișcătoare cu care ne-am purtat până acum cu naționalitățile (Cât cinism! Se vede că Ovreei au infectat până și pe „cel mai maghiar oraș unguresc”. Red. „Trib.”), pentru-că în contra noastră înșine păcătuiam când încălțăm la sinul nostru viperile.

„Pericolul este mult mai mare, decât se putem închipui ochii. Pentru-că ceea-ce face Lucaciu și soții rei, fac și Sasii din Ardeal, Sârbii aștiați din Sârbia și Slovaci panslavisti. (Ceea-ce arată că în Ungaria nemulțumirea naționalităților este generală. Red. „Tribune”) ... așteaptă toți timpul oportun, în care să se scoale cu arma în contra noastră.

„Să nu ne amăgim cu mângâieri. Să ne pregătim de baia sângeroasă ce naționalitățile ni-o prepară. Până când Ungaria nu va fi amestecată într'un războiu extern nu îndrănesc să se misce, pentru-că știu bine, că cu degetul mic dela o singură mână (Laudă-te gură! Red. „Trib.”) fi putem strivi, dar' în cazul unui războiu cu Rusia toți o s'e ridice în contra noastră cum au făcut-o la 1848—49.

„Eată pericolul, pe care mulți îl nescotesc...”

„Cine nu este cu noi, e contra noastră. Ear' cine este în contra noastră trebuie strivit, pentru-că altminteri naționalitățile se ridică deasupra noastră, încât nu o s'e mai putem birui cu ele”.

Diarul „Szabadság” din Oradea-mare sub titlul „Marșul lui Iancu în Dobriștin” scrie:

„Cu ocazia pertractării procesului Lucaciu Românii care l-au însoțit au făcut în sala „Bika” mari ovațiuni luptătorului lor. Între alte demonstrațiuni în contra noastră, ei au cântat șgmosos „Marșul lui Iancu” (Care ar fi „Drum bun, drum bun, toba bate... Red. „Trib.”), acest cântec plin de lucruri ce amintesc grozăveni, marș la al cărui nume numai sângele ori-cărui Ungur cinstit i se urcă la cap. (Da, vi s'a urcat la cap demult — nebunia! Red. „Trib.”) Maghiarii prezenți, cu deosebire tineri studenți la drept, s'au ridicat șgmosos, revoltați de această impertinență. Demonstrația Maghiarilor a ținut și atunci, când Valahii s'au dus în ceată mare la gară”.

Trebuie să desmîțim aci mai multe minciuni stupide și impertinente ale presei maghiare.

Astfel dîce că la plecarea sa din Dobriștin, dl Lucaciu ar fi fost huiduit la gară, și spăriat rău. Inexact: dl Lucaciu a plecat odată cu dl Coroianu și corespondentul nostru Luni după ameați. Nici un Ungur n'a îndrăsnit să-i atace, deși erau mulți pe peron și se uitau destul de chiorși la ei.

Tot atât de impertinentă minciună, că un jurist maghiar ar fi aplicat lovituri dlui Iustin Ardelean, redactorul „Vulturului”. Dimpotrivă, dl Ardelean a fost acela, care a adus la ordine pe mai mulți studenți și alte secaturi de maghiari obraznici.

Cât despre mulțimea altor minciuni unguresci, de care foile lor sînt pline: și anume că dl Lucaciu ar fi fost interviuat de diariștii maghiari, că s'a pus să se certe cu haita miserabilă, dar' că ar fi mîncat ocări, deasemeni toate sînt minciuni. Dl Lucaciu a fost mult mai mîndru, decât să-și piardă timpul cu acești oameni scandaioși.

O scrisoare a lui moș Herlea.

Bravul bătrîn, țeranul Nicolae Herlea din Vinerea, care în sala cea mare a casei „Elterlein” din Viena a cucerit toate inimile și ale străinilor prin cuvîntul seu, ne trimite o scrisoare pe care o publicăm în toată originalitatea sa:

Vinerea, 11 Noemvrie 1892.

„De m'ar fi ocărit vrășmașul aș fi răbdat”.

Psalm 54., stih 11.

Onorată Redacțiune!

Trista scire despre suspendarea dlui preot Dr. Vasile Lucaciu ni-a umplut inima de întristare și sufletul de amărăciune până în cea mai de jos colibă țărănească, încât se întrebă Românii, că ce e cauza de însuși episcopul seu Ioan Szabó l'a suspendat pe preotul acela, care meritele lui strălucesc ca luceafărul de dimineață, pe preotul acela, care urmînd învătătorii Măntuitorului lumii căd dîce: „păstorul cel bun sufletul seu își pune pentru oi”, așa și părintele Vasile Lucaciu mai întînu și-a pus sufletul pentru poporeni și ei și acum își pune sufletul pentru națiunea română întreagă, și ce recompensă a câștigat pentru meritele sale dela episcopul seu, aceea a câștigat, că l'a suspendat din oficiu, lăsându-l pradă șoviniștilor maghiari.

Persecuțați sînt toți conducătorii noștri la Viena, dar' de-adreptul din partea șoviniștilor maghiari.

Însă aceea am știut o noi de sigur până nu ne-am dus la Viena, dar' aceea ca să fim persecuțați din partea Românilor nu ne-am adus aminte.

Însă acum vedem că un prelat, spurcîndu și conșiența și mâna cu care a scris sentența de suspendare a generosului preot Dr. Vasile Lucaciu, nu s'a rușinat în fața lumii a-l suspenda.

Cu tot dreptul poate dîce și numitul de David: „De m'ar fi ocărit vrășmașul aș fi răbdat, și cel-ce m'e ureau de ar fi grăit mare asupra mea m'aș fi ascus de dînsul”. În aceasta a fost soartea tuturor acelor care s'au pus pentru dreptate, după-cum dîce apostolul Pavel: „Toți aceia care voesc a vețui cu Christos gonii vor fi”. Pentru aceea însă se nu despereze și părintele Lucaciu, căci sînt multe exemple în istorie despre astfel de oameni bravi. Suspendat a fost Christosom de împărăteasa Eudoxia, și ce caracter a avut Christosom, și ce caracter a avut Eudoxia se știe, și totuși Christosom avu a pămîl. Persecutat și maltrat a fost metropolitul Sava Brancoviciu de principele Apafi, și totuși nu l'a suspendat de-adreptul, ci a aflat

coadă la toporul Maghiarilor pe ticălosul notar metropolitan Ioan Zoba de-l pîri. Așa și pe părintele Lucaciu nu vrură șoviniștii maghiari de-adreptul a-l suspenda, ci aflară coadă la toporul lor, pe coada Românilor, Ioan Szabó, de a-l suspenda. Se poate că și alta a fost cauza suspendării părintelui Vasile Lucaciu din partea episcopului, și nu a avut timp b'nevenit până-acuma, pentru-că numitul episcop vîdîndu se în umbra Drului Vasile Lucaciu, nu i'a venit bine, i'a pismuit și a socotit să calce și el pe urmele celorlalți pismuitori. Așa făcu episcopul Bob cu George Șincai, cu Petru Maior și cu Filipan, numai pe Filipan îl restitu guvernatorul George Bánffy earăși în locul prim. Așa făcu episcopul Vasile Moga cu directorul seu Radu Tempea, și cu teologul seu George Lazar. Așa făcu metropolitul Roman cu teologul și protopopul Simeon Popescu, pentru-că rața luminii lui era prea ageră în ochii celor mai mari. Apoi acestia sînt prelați? acestia sînt păstorii poporului? Păstorilor acelor care tot dreptul se pot aplica cuvintele prorocului Ezechiel, care în numele lui Dumnezeu le grăi cătră preoții iudevesci, când dîse: „O, păstorii lui Israel! au pascu-se păstorii pe sine, au nu pe oi pase păstorii, eată laptele îl mîncăți, și cu lăna v'e îmbrăcați, și ce e gras junghiați, și oile nu le pasceți. Pentru-acia acestea dîce Domnul: „Din mîna păstorilor aceloră voui cerca pe poporul meu”. Păstorii acestia nu sînt dintre aceia care dîce Măntuitorul lui Ioan: „Păstorul cel bun sufletul seu își pune pentru oi”. Nu, că aceia care și-au pus sufletul pentru oi, au picat jertă furiei revoluționare în anul 1848—9, al căror nume strălucesc pe paginile istoriei, ca stele pe cer, până va fi națiunea.

Aceștia sînt dintre aceia, despre care dîce Christos lui Ioan: „Cel-ce nu intră pe ușe în staolul oilor, și sare pe airea, fur este și tâlhar”. Furi, dîce, furi sînt unii preoți și prelați ca aceia care vînd cauza națională pentru interesele lor proprii, egoiste, mârșave și spurcate.

Îmi vine aminte că după-ce se luase în robie națiunea ebreică din Palestina prin Navuzardan, generalul lui Salmanasar, regele Siriei, rămase ludea pustie. Acum vine vremea Pasilor; așteaptă prorocul Eremia ca să vină mulțime multă, ca de alte-đați la Pasci. Însă vede că nu vine nimeni. Acum ce face prorocul? Plînge. Și ce dîce el plîngînd? „Căile Sionului plîng, pentru-că nu sînt ceia-ce veniau la prasnici”. Acuma dimpotrivă, nu plîng căile Sionului, că sînt cine să vină la prasnici, după-cum i'am vîdă adunați la Viena; dar' astăzi plîng însuși Sionul, plîng sîntele altare, că hrănesc în sinul lor atîția preoți și prelați netrăbuici, care nu-și cunosc chemarea lor preotească sau nu vreau, pentru-că vînd națiunea lor pentru interesele lor egoistice și spurcate. Cu tot dreptul m'e voui jeli și eu ca David la psalmul 72, stih 4, când dîce: „Că nu este privire spre moartea lor”. Nu, nu, puțină privire este spre moartea noastră națională din partea multor preoți prelați. Unde este astăzi vrednicul de aducere aminte, sau mai bine dîcînd, nemuritorul metropolit Andreiu Șaguna, care se jertfi pe sine pentru biserica și națiunea sa ca un al doilea Miltiades?

Unde este astăzi metropolitul uniților Alex'ndru Sterea Șuluțiu, eroul acela neînvîrs? Unde sînt stîlpii aceia de diamant ai națiunii române de a căror aducere aminte trebuie să suspinăm și să plîngem, și cu lacrimile noastre să ne spălăm fețele? „Cine va da capului meu apă și ochilor mei isvoare de lacrimi, și voui plînge pe poporul acesta dîna și noaptea”, dîcea prorocul Eremia, vîdînd ducerea în captivitate a poporului ovreesc. Deci împreună cu prorocul voui dîce și eu: „Cine ne va da nouă isvoare de lacrimi, ca să plîngem peste țărîna și osemintele marilor acelor bărbați, marilor acelor patroni ai națiunii române?” Avem ce e drept și astăzi bărbați eminenți în fruntea națiunii române. Însă departe de aceia, departe, departe ca luna de soare. Aceștia sînt oameni friguroși, se tem că le inghiață nasul și în luna lui Iulie. De aceea și l' vîră în revereandă. Când aceia nu se temeau de ger nici în Decemvrie, umblînd cu piepturile desculte.

Aceia urmînd învătătorii Măntuitorului, și-au pus sufletul pentru națiune, când acestia din poftă de mîrire deeață, lucră în detrimentul națiunii, ca doară vor căpăta posturi mai înalte, și orduri, eruci pe piept, care mai bine ar fi să-și câștige eruci la cap, că știu că după moartea lor nu se va interesa națiunea a le ridica monumente întru memoria faptelor lor, poate le vor ridica șoviniștii maghiari, ca Sîrbului Damianici la Arad, pentru-că și-a tradat națiunea sa. Însă se le fie de bine acum odată.

Ear' eu dîce părintelui Lucaciu să se mîngăie, pentru-că în foc se lămurește argintul și omul în cuptorul ispitelor.

Moș Nicolae Herlea,
econom.

Prigonirile nu mai înceată.

Arad, 17 Noemvrie 1892.

Maghiarii nu sînt răsunăți cu demonstrațiunile sângeroase din luna lui Iunie. Ei caută mereu victime. Poporul „cavaleresc” și „eroic” începe a se teme și de băieți, încât pare a fi gata, ca să pornească un mîcel, ca și Irod asupra copiilor ovreesci, nu cumva să se scoale dintre ei vre-un Mesia, care să ridice imperiul daco-român pe ruinele statului maghiar.

Aceasta este impresiunea ce ni-o face societatea maghiară prin atitudinea sa față cu Românii în genere și față cu tinerimea română îndeosebi.

După-ce concetățenii maghiari de aici au sîvîrșit „patriotică” demonstrațiune în seara dîlei de 18/30 Iunie a. c., ca satisfacție din partea lor, au venit doi ofițieri dela poliție cu doi poliști — în dîna următoare, în 1 Iulie — de a face incușiție în seminarul diecesan din loc. Întreaga tinerime s'a scandalizat de acest fapt mârșav, vîdînd că Maghiarii sînt provocatori, și tot ei ne acuză. Teologul Andreiu Horvath era dus în oraș, și reîntorcîndu se pe la 10 oare a. m., vede doi poliști stînd în poarta seminarului, drept ca înaintea porții unei pușcării, unde sînt hoți și tâlhari.

Căpitanul orașului căuta în seminar după bastoane cu stileturi, revolvere, ciomege ș. a. Peste puțin timp intră în odaia lui Horvath căpitanul Nyáry cu pălăria pe cap, deschînd ușa odăii cu bastonul seu ca un vizitînd de pe pustă, și fără să dea binețe se adresează cătră cei din odaie cu cuvintele: Aveți bastoane? La aceasta tînărul Horvath, consternat de purtare brutală, a răspuns căpitanului, că nu sînt bastoane în seminar, de-altfel seminarul își are autoritatea, care e capabilă a face ordine fără intervenirea poliției. I'a spus mai departe căpitanului, că nu e virtute a face incușiție într'un institut de creștere, unde este ordine, ci ar fi fost mai bine și mai demn de laudă, când poliția ar fi făcut ordine la demonstrațiunea scandaioasă, unde a fost periclitată viața bărbaților noștri distinși, și când n'ar fi agitat pe acel gonoiu de oameni chiar funcționarii dela poliție cu cuvintele: „Înainte ficiori!” (előre fiúk). Sînt mai mulți, care au auzit aceasta. Căpitanul la aceasta — fără-ca să facă cunoscut tînărului, că este exmis din partea oficiului de poliție, — l'a provocat pe Horvath să tacă, care cu tot dreptul, necunoscîndu-l că cine este, nu s'a supus poruncii căpitanului, ci a accentuat și acum, că seminarul este institut de creștere și își are forul seu judecătoresc.

Pentru cele dîse, în altă dî (2 Iulie n.), tînărul a fost citat la căpitanat. Acusatorul precum și judecătorul a fost șoviniștul Nyáry, (Neciov) care la fasonare a încercat să fute în sciințele istorice, filologice. Într'altale căpitanul a dîs lui Horvath: Ce voui d-voastră în țeara aceasta? D-voastră sînteți venituri, și sînteți tolerați numai din partea noastră! La care a răspuns Horvath, că acestea le susține un Hunfalvy, Rhéty, care — înaintea lumii culte — nu trec de oameni științifici. După mai multe discute i s'a comunicat tînărului sentența, adevăc 50 fl. pedeapsă, sau 5 zile închisoare. Această sentență a fost apelată. Forul prim — căpitanatul — a respins-o. Forul al doilea, senatul, a ridicat pedeapsa la 100 fl., sau 10 zile închisoare. Forul al treilea, ca forul cel mai cuminte, ministerul a întărit judecata senatului.

E de însemnat, că în citare era scris: Horvath Andre „oláh theologus”, „az oláh szemérműsége”. Prezentă dî se tînărul la poliție, a fost provocat ca să și arete citarea la ce dînsul a răspuns, că n'a ținut o deamă de a o păstra din cauză că — conform legilor — astăzi nu este „oláh theologus” în viața oficioasă, ci român gr.-ort. După aceasta i s'a cetit sentența, dându-i termen de 15 zile de a solvi pedeapsa, sau la ca contrar va fi închis 10 zile pe speșele proprii.

Statul maghiar e mîntuit!

Correspondentul.

„Publicul mare”.

Din Bănat primim următoarele reflexiuni cu privire la atitudinea dlui Dr. Hosszu din Blaj:

„Tribuna” în nrul seu din 3 Nov. a. c. printre noutățile dîlei aduce scirea, după „Közérdek” din Aiud, că cl. domn Dr. Hosszu Lá zló ar fi participat la juu banchet acolo, dat în onoarea dlui George Pop, director financiar etc. etc.

Din această destăinuire publicul cetitor nu a făcut nici un capital, căci e introdus în d'al-de astea, dar' precum se vede dlui Hosszu i-a produs puțin sânge rău, de unde și vine în nr 45 a. c. al „Unirii” a se scușă, respective a clarifica publicul în cauză. Clarificarea d-sale dovedește că e muncit de cea mai pătimașă ură și lipsit de tot bunul cîmpet.

Fie cum va fi, acestea toate sînt lucruri fără importanță publică, interesantă însă

este declararea d-sale, că nu vrea să „reflecteze la expectorările „Tribunei“, ci pentru „publicul mare“ ca să nu cadă în ispită, nu cumva să-l pună pe călărele a considera în d-sa pe omul care în faptă nu e. Ce temere fondată!

Toate ar fi bune, numai cît dl. Hosszu a pierdut din vedere faptul, că „publicul mare“, poporul românesc, cel treaz cu un pahar de apă, de timpuriu învață a-și cunoaște oamenii, cu dibăcie scie face alegere între bun și rău, și scie „arunca pe fiecare acolo unde îi este locul“.

Deși tiner, și d-sa a dat ocaziune „publicului mare“ a-l cunoaște. Ba îl cunoaște cât de bine, căci în debutele d-sale politice, deardind „și-a scos ghiarele prin sac, prin ce ne-a adus la convingerea: că publicul nu are să privească în d-sa pe voritorul de bine, pe luptătorul năfărit, nici pe cel cu directiva „progresului nostru politic-național“ în proțap.

Cunoșcându-l odată, „ține minte“ clarificarea d-sale în fața „publicului mare“, rămâne fără interes, fără valoare, căci e însemnat „corbul alb“.

De pe partea „publicului mare“ dl. Dr. Hosszu poate participa la toate banchetele cu „bineventare în limba maghiară“, acolo poate toasta, poate cânta „nemzeti hymnus“ în toată tigna, ba poate juca și la csárdás până-i sar bumbii de pe reverendă, ori se poate sui pe o tribună mare și de acolo să se afirme de Mesia poporului românesc, actual tot atât de importantă are înaintea „publicului mare“, căci acest afurisit de public, de timpuriu s'a deprins a vedea în d-sa un om prea „serios“, un om care joacă 2 bani în 3 pungi.

De „serioși“ cu rol de liliac e sătul bietul Român, și nu vrea să mai stee de vorbă cu călăi care „i-au supt sângele, și sătui, prin vindere vreau să-i dea lovitură de moarte.

Bine, dela dl. Hosszu, cei de pe delături, „publicul mare“ nu așteptăm, totuși ni-ar face o plăcere dacă ne-ar mai slăbi cu clarificările d-sale, că deu astăzi a trecut a mai purta poporul român și ziua cu lumină. Și și mai bine ar face a nu juca cu atâtă emfasă pe marele, — căci precum am șis il cunoaștem, — și a arunca fără nici o considerare noroiul „serioșilor“ în fața vrednicilor luptători dela „Tribuna“, căci trebuie să învețe odată, că poporul românesc, publicul mare și la spatele lor, și nu este putere care să-l convingă, că probații și agerii luptători dela acest prețuit diarsunt „parasiți politici“, căci continuând numai cât se deoache.

Clarissime! Toată speranța, că „poporul românesc va scie deosebi cauza sfântă națională“, își e zadarnică, căci aștepti după ce a trecut demult. Cu cauza sfântă națională poporul românesc e în curat până acum, și pe lângă toată supărarea D. Tale, „Tribuna“ a ocupat terenul în opinia „publicului mare“, pentru că luptă dreaptă și năfărită. Locul încă e ales, luptătorilor năfăriti le e locul în inimile noastre, căci după bătăile acestora își îndreaptă pașii lor, ear' al trădătorilor e altul, pe care curând îl vor ocupa.

CRONICĂ

Calătoria M. Sale Împărătesei. „Ex-trablat“ din Viena desminte soirea, adusă și de noi, că M. Sa Împărăteasa va face o călătorie la India. După aceea foaie, înalta Doamnă va merge numai până la Madeira, unde va petrece timp mai îndelungat.

Răspuns Valahilor. Sub acest titlu „Budapesti Hirap“ scrie că dălele acestea au fost pe la Cluj studenții universitari Hindy Attila și Beöthy László pentru a se înțelege cu studenții universitari din Cluj asupra răspunsului ce vor să dea Replicii studenților români și despre care am anunțat în unul din numerii trecuți. Broșura, înainte de a fi tipărită va fi supusă și dezbaterii studenților din Dobriș, care au câștigat și ei merite patriotice cu ocazia procesului V. Lucaciu. Săntem curioși să vedem ce caghioslie va fi și aceasta. Un singur lucru se poate constata deja: că Ungurii se ved foarte nemulțumiți de apărarea ce li-a făcut paraponisul Moldovan Gergely, deoarece ce nu se mulțumesc cu „Desavuarea“ de caraghioasă memorie.

Civi care promit. Se scie că civii dela facultatea de drept din Dobriș s'au adunat să iee pozie față cu studenții români Alexandru Pop, Dionisie Iuga, Titu Mălaiu, Oprea Steflea, George Ordea și Spiridon Boita, pentru că ei au stat de vorbă cu Români adunați la Dobriș. Pe cei dintâi trei studenți români „i-au și exclus din societatea de ajutorare a studenților. Cât de mult promit de altfel pe viitor stidenții maghiari din Dobriș, putem judeca din cele relatate de „Debreceeni Hirap“ dela 15 c., care scrie, că cu ocazia adunării lor, studenții maghiari s'au luat la pueruală. Unul dintre ei, Nagy István a fost chiar dat afară din reuniunea studentească de către colegii sei, fiindcă prea „e înjurat tare“. Bravi tineri, civi care promit!

Bal. Primum următoarea învitate la balul societății Căltunilor din Lipova ce se va aranja Sâmbătă în 14/26 Noemvrie a. c. în sala ospătării „Archiducele Iosif“. Comitetul. Bilete de intrare: Pentru familie 1 fl. 50 cr.; pentru persoană 1 fl. Venitul curat e destinat pentru acoperirea speselor unei baldachine (cherime) în biserica gr.-or. din Lipova. Suprasolvire se primesc prin dl. președinte Nicolau Micu cu mulțumită și se vor cuita în public. Începutul la 8 oare.

Diferența în comitatul Torontal, după cum se anunță din Becicherecul mare, bantue în mod îngrozitor. Dela 1 Ianuarie a. c. până acum diferența a făcut nu mai puțin de 647 victime; numai în Chichinda-mare au murit 253 de copii.

Nenorocire la exercițiile militare. Pe locul de exerciții dela Oradea-mare s'a întâmplat de curând o nenorocire. Locotenentul de honveți Szabó și doi soldați din armata comună — ale cărei trupe făceau exerciții în apropierea honveților — au fost răniți de către honveți prin patroane cu glonț, cel dintâi la mână și ceilalți doi la picioare. Causa nenorocirii e împregiurarea că honveții împușcând în ziua premergătoare la țel, au uitat patru patroane încărcate cu gloanțe în puști, și oficerul, înainte de a conduce batalionul la exerciții, a întrelăsat să viziteze puștile. Răniții au fost transportați în spital.

Sciri militare din România. Se telegrafează din București lui „Pester Lloyd“ că în armata României se vor face mai multe reorganizări și modificări, pe cât de importante pe atât de necesare pentru dezvoltarea armatei. Astfel se va reforma programul pentru examenul oficerilor de stat major, mai departe se vor modifica regulamentele privitor la calificarea oficerilor în rezervă, se va reorganiza școala centrală de cavalerie, care va fi strămutată în același timp dela București la Târgoviște; în fine se va înființa o școală de tir pentru oficeri și se va modifica regulamentul privitor la căsătoria oficerilor.

Execuțiune. În Epinal (Francia) a fost executat la 17 c. un criminal cu numele Marchand, condamnat la moarte pentru înțelesin.

VARIETĂȚI

(Mustarul chinez.) Sprenger, după studii îndelungate, dă la lumină un raport din care reiese bunele calități ale acestui muștar, care s'ar pute introduce și la noi.

Avem multe ierburi, e adevărat: dar o mică schimbare nu strică nici odată, și muștarul chinez, pe lângă că procură făina semințelor sale, excelentă pentru mustar, mai dă și foile, care pe lângă că sunt bune de pus în bucate pentru că se le deie un gust plăcut mai dau și un furajiu foarte iubit de vite.

Planta seamănă mult cu varza și face parte din aceeași familie ca și ea. În China se cultivă diferite varietăți de muștar, toate însemnate pentru abundența foilor.

Sămănat la finele lui August sau la începutul lui Septemvrie, muștarul chinez are foi abundante în mijlocul iernii.

Înfloresce în Martie, împreună cu brândușii și semințele „i-se coc în Maiu.

Ar fi o plantă perfectă pentru clima noastră.

SERVICIUL TELEGRAFIC a „TRIBUNEI“.

Budapesta, 19 Noemvrie nou. Conte Iuliu Andrassy a declarat că primește postul de secretar de stat, oferit de ministrul de interne Hieronymi.

Budapesta, 19 Noemvrie n. (Raport despre holera). Ieri s'au întâmplat 7 casuri nou de holera și un cas de moarte.

Viena, 19 Noemvrie n. Ministrul unguresc au sosit aseară. În decursul serii toți au avut convorbiri cu Wewerle. Maiestatea Sa a primit pe Wewerle la oarele 4 în audiență.

Viena, 19 Noemvrie n. În casa deputaților a avut ieri loc între Cehii, tineri și Germani o scenă furtunoasă, cum nu s'a mai întâmplat nici odată. Larma a fost atât de intensivă și atât de lungă, încât președintele a trebuit să închidă ședința.

Paris, 19 Noemvrie n. Desbateră asupra modificării legii de presă după trei zile s'a terminat cu o învingere a ministrului. Camera a primit urgența rezolvării proiectului și a hotărât a intra în desbateră specială.

München, 19 Noemvrie n. Ducele Ludovic, fratele Împărătesei Austriei se cunună astăzi cu balerina Barth.

Fiume, 19 Noemvrie n. Vaporul „Stefania“ al societății „Adria“ s'a ciocnit cu vaporul austriac „Arrigo.“ „Stefania“ s'a cufundat în 5 mateloși sunt dispăruți, ceilalți au fost salvați.

Bibliografie.

Di Dr. Iuliu Simon, profesor de teologie în Gherla ne trimite o învitate de prenumerațiune la opul „*Matriculele parochiale*“, care va apăre în curând.

Opul va fi împărțit în 3 părți, și anume: Partea I.: Despre matricule în genere. Partea II.: Despre matricule în specie. Partea III.: Despre extrasele matriculare.

Opul se va extinde cam la 10 coale tipărite și se poate prenumera exclusiv numai la tipografia „Aurora“ în Gherla — Szamosujvár până în 1 Februarie 1893 cu 70 cr. exemplarul broșurat și cu 85 cr. exemplarul, expedit franco.

„Minerva“. Diar literar, beletristic și de distracțiune. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni în Bistrița. Proprietar, editor și redactor responsabil: George Curtean. Anul II. Nr. 21 dela 1/13 Noemvrie 1892 are următorul cuprins: Scrisori literare. De Preotul Macaveiu. — „Ți-aduci aminte? Poezie de Iustina Hadji. — Păcate domnesi. Novela originală de Toma Simtion. (Urmare și fine.) — Un adevăr... Poezie de T. Simtion. — Jocul sorții. Fragment din o întâmplare adevărată. După Schiller. — Literatură populară: George și cu Iosif. Baladă. De Iacob Oanea. — Din caracterele lui la Bruyere. — Diverse. — Posta redacțiunii.

A apărut: Raportul anual al societății academice române „Junimea“ în Cernăuți. Al XIV-lea an administrativ dela 20 Octomvrie 1891 până la 3 Noemvrie 1892. Localitățile societății: Palatul reședinței arhiepiscopale.

A apărut: Veacul al XVII-lea Limba și Literatura română. De Constantin Pop. Galați, tipografia I. Schenk, 1892.

A apărut: „Din comediile vieții“. Novele de Gr. Mărunțean. București, 1892, tipografia Dor. P. Cucu, Bulev. Elisabeta 8.

În editura librăriei H. Steinberg din București a apărut: „Legende“ sau „Basmele Românilor“, de P. Ispirescu, culegător-tipograf.

A apărut: Doina „Primăvara“ pentru o voce cu acompaniament de pian. Cuvinte și muzică de Sofia Vlad nasc. Rădulescu.

A apărut: Povestiri. Alese și întocmite de Petra Petrescu. Brașov. Tipografia A. Mureșianu.

Căldarul zilei.

8/20 Noemvrie 1892.

Julian: (+) Arch. Mich. Gav.

Gregorian: Felice.

Soarele: răsare 6.39, apune 3.37.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 15 Noemvrie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 736.1)	Diferența din prejă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată				
736.6	-2.3	+0.2	+2.4-1.2	NV

Din țeară 16 Noemv. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	768	+1.0	—	—
Sátmar	767	+0.8	NO	1
Cluj	768	+1.5	V	1
Orșova	768	+0.8	V	1
Arad	768	+1.9	V	2
Pancsova	767	+2.1	O	3

Sosiți în Sibiu.

La 19 Noemvrie n. Hotel „Neurhrer“. Balințib, proprietar, din Cluj. Nagy, avocat, din Budapesta. Böleskey, din Budapesta. Elger, din Viena. Nath n, din Făgăraș. Scheinberger, din Arad.

Hotel „Meltzer“. Voinea, preot, din Brașov. Kupata, cu soția, din Mureș-șorheiu. Worall, din Brașov. Teutsch, d'n Brașov. Turku, din Blaj. Schenk, căpitan, din Viena. Teutsch, locotenent, din Viena.

Teatru orășenesc.

Duminecă, în 20 Noemvrie n.:

După ameați:

„Die Räuber“.

Tragedie în 5 acte de Frideric de Schiller.

Seara:

„Der dumme August“.

Farsă cu cântăci în 3 acte de Antony și Maurer

Economie.

Tratatul de comerț cu Sârbia. Guvernul sârbesc n'a făcut până acum nici un pas oficial în privința prelungirii actualului tratat de comerț cu Austro-Ungaria. Se crede însă că aceasta se va face îndată după aminarea Scupcinei.

Convenția comercială franco-română.

Guvernul frances a depus în Cameră un proiect de lege acordând, cu titlul de reciprocitate, României, tratamentul națiunii celei mai favorizate.

Venitele vămilor și timbrelor în România. Cetim în „Românul“: Veniturile vămilor în primul semestru al anului financiar curgător sunt de 15,226.241 lei.

Prevederile bugetare fiind 14,162.500 lei, avem un excedent de 1,063.751.

Incassările dela timbre în primul semestru al anului curgător sunt de 5,367.179 lei.

Prevederile bugetare fiind de 4,785.980 lei, avem un excedent de 581.199 lei noi.

Sămănturile în România. Foile de dincolo scriu: Timpul continuă a fi ploios de vre-o câteva zile, fără multă răceală, ceea ce favorizează sămănturile de toamnă, promițând o recoltă abundantă. Agricultorii nostri, profitând de acest frumos timp, activează sămănturile și arăturile de toamnă.

Plantații în general, după această ploaie binefacătoare se găsesse în toată a ei splendoare, ca în plină vară.

Viticultura în România. Ministerul domeniilor din România a hotărât înființarea mai multor câmpuri de experiență cu vițe americane în podgoriile din județele Mușcel, Vâlcea și Iași. S'a mai hotărât înființarea de câmpuri de experiență cu vițe indigene în nisipurile sburătoare din județul Romanai, Doljiu, Mehedinți, Tecuci și Constanța.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 4 Noemv. v. 1892.

Sachelaropulo lui Erfling, porumb 850 hect, 16.55 lei. N. Ionescu lui Kirschen, & Kaufmann, porumb 7 v. 8.40 lei. A. Carantino lui Kivich, secară 2850 hect., 6.80 lei. Evloghio lui M. Schmierer, grâu 800 hect., 6.80 lei. Archbold & Youghaparian lui B. Kivich, meu 720 hect., 4.10 lei. Archbold & Youghaparian lui O. Silberstein, grâu 1225 hect., 6.85 lei. A. Embericos lui M. Schmierer, grâu 4500 hect., 8.30 lei. M. Portocală lui Galiatzato freres, grâu 2100 hect., 8.40 lei. Frații Asimacop. lui O. Silberstein, grâu a. 1260 hect., 9.90 lei. Tzuclos & Lecos lui M. Roth & Co., porumb 14.000 hect., 6.70 lei. Tzuclos & Lecos lui Gatorno, grâu 6250 hect., 8.25 lei. Tzuclos & Lecos lui Gatorno, grâu 4750 hect., 6.95 lei. H. Fulga lui Frații Dimitriu, grâu 2000 hect., 8.50 lei. H. Fulga lui L. & M. Feitler, grâu 2600 hect., 8.50 lei. H. Fulga lui Erfling, porumb 4000 hect., 6.95 lei. Tzuclos & Lecos lui F. Carnevali, grâu 4300 hect., 10.20 lei. C. G. Haracopo lui G. Nicolopulo, grâu 2200 hect., 9.90 lei. L. Maris lui Peirano fils & Co., porumb 1300 hect., 5.80 lei. V. P. Sasu lui Peirano fils & Co., porumb 2050 hect., 5.80 lei. T. Petcu lui M. Schmierer, grâu 2300 hect., 7.12 1/2 lei. Arch lui Gatorno, grâu 7000 hect., 7.90 lei. Archbold & Youghaparian lui Frenghel, grâu 1450 hect., 6.90 lei. Archbold & Youghaparian lui Frenghel, grâu 1900 hect., 6.90 lei. Kirschen & Kaufmann lui Bayerthal, porumb 3000 hect., 6.90 lei. Kirschen & Kaufmann lui Baxerthal, fasole 10 v. 9.75 lei.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimător în Stelnbruch. În 26 Octomvrie n. s'au notat: unguresci bătrâni gri — cr. până — cr. unguresci gri tineri 45. — cr. până 45 1/2 cr. de mijloc — cr. până — cr. ușori 47. — cr. până 48. — cr. marfă țerănească grea — cr. până — cr. de mijloc 41 1/2 cr. până 45 1/2 cr. ușor 46 — cr. până 47. — cr. românesci, de Bakony, gri — cr. până — cr. transito gri — cr. până — cr. transito de mijloc — gr., până — cr. transito ușori — cr. până — cr. transito sârbesci gri 41 cr. până 41 1/2 cr. transito de mijloc 45 1/2 cr. până 45 cr., transito ușori 46. — cr. până 46. — cr.

Dr. Sterie N. Ciureu, IX, Pelikangasse nr. 10, Viena.

Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. [2759] 48

Consultațiuni și prin corespondență.

Bursa de mărfuri din Budapesta de la 17 Noemv. n. 1892.

Stadon:	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 obillog.	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 obillog.
Grâu	Grâu	Grâu	Grâu	Grâu
Băntăneș vechi	74	75	7.15	7.25
Grâu dela Tisa	74	75	7.25	7.35
Grâu „Pesta“	74	75	7.20	7.30
Grâu de Alba-Reg.	74	75	7.20	7.30
„Bacica“	74	75	7.25	7.30
Grâu ung. de Nord	74	75	—	—

Semănte,	Spol	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 obillog.
de oț ori nou	de oț ori nou	de oț ori nou	de oț ori nou
Secară	70-72	6.15	6.40
Ors	60-62	5.05	5.30
„Nutrețu de viza	62-64	5.50	6.00
„de bere	64-66	6.30	7.40
„Ovș	88-91	5.40	5.70
Cucurus (porumb)	băuș,	4.70	4.75
„de năsoiu	76	4.65	4.75
Meiu	—	—	—
Hrișcă	—	—	—

Producea țării	Seiul	Cheruit
de oț ori nou	de oț ori nou	de oț ori nou
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46 — 52. —
„roșie	—	68. — 75. —
Oten de rap.	rafinat	31 — 32. —
Uns. de porc	dela Pesta	52 — 2.50
„dela țeară	—	—
Slănină	avântată	45.50 46. —
„afumată	—	49 — 70. —
„Său	—	35. — 36. —
Prune	—	—
Lietar	slavon, nou	20 — 20.25
„băntăneș	—	24 — 24.50
Miere	brută	—
„galbini străcurată	—	—
„de Roseana	—	140. 141. —
Coară	brut	14.25 14.60
Spirt	Drojău de spirt	17.75 18.25

Cursul pieței din Sibiu.

Din 17 Noemvrie n. 1892.

Hărție-monetă română	Camp.	9.45	vend.	9.52
Lira turcesci	—	10.60	—	10.70
Imperiali	—	9.60	—	9.70
Ruble rusești	—	1.17	—	1.18

Bursa de Budapesta.

Din 17 Noemv n. 1892

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	112.90	—
„ „ 5%	100.40	—
Imprumutul câilor ferate ung.	120.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	118. —	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.40	—
Bonuri rurale ung.	94.50	—
„ croato-slavone	96.50	—
Obligațiunile desp. regalilor	100. —	—
Imprumut cu premiu ung.	143. —	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—
Renta de hărție austriacă	97.25	—
„ de argint austriacă	97. —	—
„ de aur austriacă	114.75	—
Losuri austriace din 1880	152. —	—
Acțiuni băncii austro-ungare	990. —	—
„ de credit ung.	361. —	—
„ „ „ aust.	314.40	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred și economii „Albina“	101. —	—
Argintul	—	—
Galbeni împărătesci	5.67	—
Napoleon-d'ori	9.53	—
Mărei 100 imp. germane	58.80	—
Londra 10 Livres sterlingi	117.75	—

Bursa de Viena.

Din 17 Noemv. n. 1892.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	112.95	—
„ „ 5%	113.35	—
Imprumutul câilor ferate ung.	120.90	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	118.50	—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.80	—
Bonuri rurale ung.	94.35	—

„Fin de Siècle“.

Mirarea secolului.

Puterea electrică în serviciul industriei practice

a luat un avânt însemnat pe terenul fabricațiilor, o reducere de prețuri la multe mărfuri, a aflat locul care până acum a fost în umbră. Conspectul de față poate să convingă p. t. public, despre ieftinătatea tuturor, și e rugat fiecare să binevoască a se convinge prin comandarea vre-unui lucru cât de mic. Ori-ce comandă se va efectua imediat cu rambursă, și la cas de inconvenientă se va primi înapoi fără contradicere, se va schimba sau se vor înapoi banii.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine reglat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umbilic și deșteptător foarte punctual; o negăduit cel mai frumos și ieftin orologiu. Preț scăzut numai 2.50

același deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate fl. 3.50.

Numai fl. 4.50 Concert-Armonica,

excelent acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat, numai fl. 4.50.

136 recuzite de scris.

Numai fl. 1.—

1 casetă elegantă conține următoarele:
50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
50 plicuri bune ce se potrivesc la hârtie.
3 condeie de penă franceze durabile dimpreună cu capsule.
3 excelente creioane Hardmuth.
24 pene de scris într-o cutie.
1 frumos notes legat în lăcă.
1 coală hârtie sugătoare roză.
1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
2 leniare și gumă.

Fiecare se-și cruțe plumănilor și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucați recuzite de fumat:

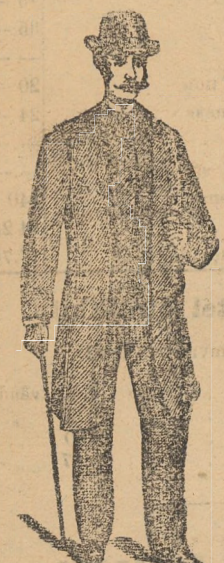
1 pipă de lemn cu scurgere,
1 verge fină potrivită la ea,
1 jăclău de pele fin,
1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
1 ținătoare de țigară,
1 sipcă de țigarete igienică, spumă de mare,
1 excelentă pipă de casă scurtă,
1 vergea pe potrivă.
Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

1 orologiu de bronz, care merge bine reglat,
1 sipcă de țigarete de spumă de mare,
1 ținătoare de țigarete, țesătură de artă,
1 aparat de foc vecinic,
1 cravată de mătăș și atlas,
1 ac de cravată cu petri,
1 creion de nickel cu penă,
1 briceag și scobitoare de dinți,
1 inel cu petri,
1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 daruri laolaltă costă fl. 2.

Numai fl. 6.50

costă
un rînd
de haine bărbătești

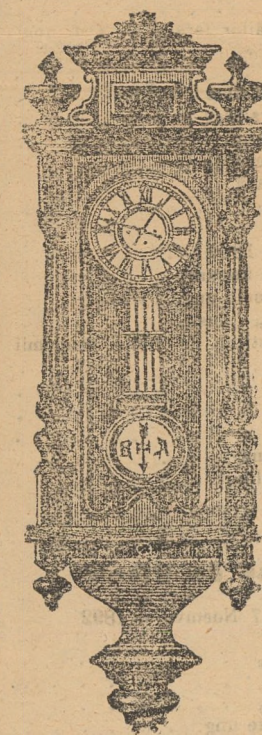
modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brunn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate	II. calitate
Un rînd întreg	fl. 8.50
fl. 6.50	III. calitate
	fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comanda lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Măsură nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Același vestiment pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

Un „Mignon“ de Viena orologiu cu pendulă

50 cm. mare costă numai

5.50

splendid ajustat

cu garanță de 5 ani.

Aceste oroloage cu pendule sînt în dulapuri de lemn de nuc gothice bogat sculptate, montate, cu sticlă, au un ornament cu politură fină ce se poate îndepărta și au

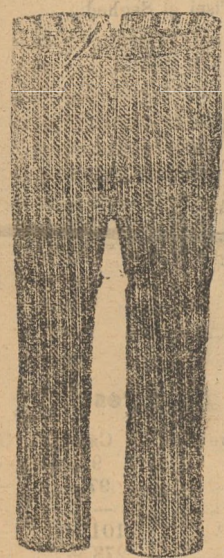
un mecanism aproape neruinabil.

Cheia cu care se trage orologiu e dublă, mecanismul, acurat reglat pe secunde, așa că un asemenea orologiu cu pendulă neîntrecut în ce privește mersul excelent, e cea mai frumoasă și bizuită mobilă.

Același orologiu cu pendulă cu mașină ce face se bată fl. 6.50.

Oroloage mari de salon cu pendulă 1 mtr. înalt. la 14 zile se trage odată fl. 7.85.

Același cu mașina de bătăe numai fl. 12.—

Colossal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucați de pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sînt silit că vîreme mai tîine proviziunea, se-și vînd în detal sau în gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brunn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sînt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea ȳasului și cuprinsul ȳanteului.

Dela un transport

reșame în restanță 3000 bucați

Țoale pentru cai de cavalerie

se dau repede cu jumătate preț din cauză că s'a sîstat lîiferarea. Țoalele aceste minunat de bune sînt 175 cm. lungi și 130 cm. late, provăgute cu vîrghi colorate,

groase ca scîndura, cîlduroase ca cojocul

și costă acumă cît durează depozitul

1 bucată fl. 1.68	1 ȳăreche fl. 3.30
-------------------	--------------------

comanda se efectuează imediat la solvire prin mandat postal sau trimiteră cu rambursă, dacă nu se potrivește, la cerere se înapoiază banii.

Țoale pentru cai de lucru

pro bucată 2.50

de o exporțatiune minunată durabilă și frumoasă

Surprinsă mare!

Sînt însărcinat din partea unui fabricant notabil ce se luptă cu calamitatea plășilor, a vînde un deposit întreg de 32,000 bucați excelente, mari, groase, moderne, neasemenat de cîlduroase, drăgălașe

Broboade

de cea mai bună calitate de cheviot de iarnă 2 coți lungime și 2 coți lățime

cu ciucuri lungi rîșuși, în toate colorile plăcute, pe cînd aceste broboade de iarnă minunate, s'au vîndut mai înainte cu fl. 3.50 bucată, de sigur că acumă trebuie să fie ori-ce damă veselă cînd o asemenea broboadă gree o capetă cu

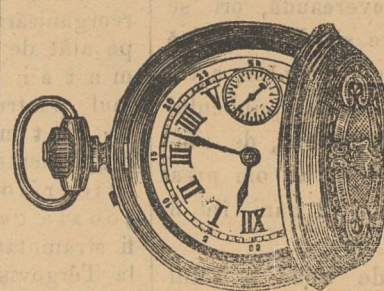
fl. 1.50.

Comandele se fac contra rambursă de cîtră firma plenipotențiată:

mari de tot 9/4—10/4

broboade de iarnă „Himalaya“

calitate I.	calitate II.	calitate III.
fl. 6.	fl. 3.	fl. 6.

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, neperior, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mîner fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiunile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capetă în 4 sorte.

Numai fl. 4

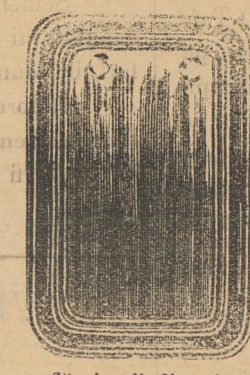
costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine reglat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir de argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

I. sortă în nickel. orologiu-remontoir cu capac dublu, co- peris elastic fl. 6.	II. sortă orologiu-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8. pentru dame fl. 10	III. sortă orologiu-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine bogate gravate fl. 12, pentru dame fl. 10.
---	--	---

Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acătătoare fl. 1. Elegante lanțuri de orologiu aurite fașon de panzer fl. 1.

Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficiul c. r. de monete, cu acătătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

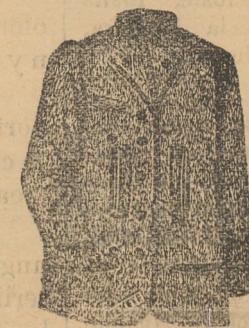
I. calitate argint curat fl. 2.85.	II. calitate tărie mijlocie fl. 4.	III. calitate sorta cea mai gree fl. 5.—
--	--	--

Oglindă de ȳărete în cadru de aur fin

fl. 1.90.

pro bucată, cîtră vîreme tîine proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalte și 40 centimetri de late, o deoare pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întîrzie a comandă cît mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, fl. 4.65.

Numai fl. 5

costă

rocuri

de pousse

elegante, gata, cîlduroase, cup-
tîșite, din cel mai bun pousse
stirian, pentru ori-ce măsură, în
ori-ce mărime, în toate colorile,
de toamnă și de iarnă.

Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80

costă

jachete

de iarnă

pentru domni și dame, în cele
mai frumoase colorile de modă, se
dau după ori-ce trup, e cea mai
bună îmbrăcăminte de iarnă și
de toamnă. Numai fl. 1.80.

Din Cheviott fl. 3.—

Fiecare comandă, fie ori-cât de mică, se va trimite sub controlă îngrijită pe lîngă rambursă postală. — Tot ce nu corîspunde se primesce momentan înderet, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,

zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigerasse Nr. 113 — Nr. 113.